قربانی

چیست؟

قربانی چیست؟

Roshan Books

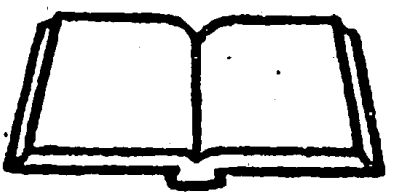

کتاب های روشن

۱۹۹۸

هرشام صلیب صبح قیامی دارد
شیطان عجب طینت خامی دارد

گفتا چو مسیح برفت بشد کار تمام
هر قطره زخون حق پیامی دارد

قربانی چیست؟

خوانندهٔ عزیز! آیا تاکنون به معنی حقیقی عید قربان اندیشیده‌اید؟ و درین مورد چگونه اعتقاداتی داشته‌اید که عید قربان یعنی چه؟ مفهوم و معنی واقعی آن قربانی ایکه در آن روز خاص انجام میگیرد چیست؟

سوال اساسی همین است که چرا ما هر سال در آن روز قربانی میکنیم؟ چرا یك حیوان بیچاره باید قربانی شود؟ چرا

خون یك گوسفند و یا یك گاو باید ریخته شود؟

بلی خوانندهٔ نهایت گرامی! در جواب باید گفت: هنگامیکه خداوند در ازل حضرت آدم و بی‌بی حوا را خلق کرد بعد از مدت زمانی در سرشت آنها خصوصیات و عمل کرد گناه تبارز نمود، که در نتیجه خداوند آنها را از نزد خود بنابر گناه ایشان دور کرد. اما، خداوند نظر به نقشه ایکه در مورد بشر داشت، نخواست که این جدائی و دور شدن انسان ادامه پیدا کند. بنا در مقطع زمانی مشخص هر وقت و زمان بخاطر جلوگیری از ادامهٔ گناه

و نزدیك شدن دوبارهٔ انسان با خداوند راه‌هائی را برای بشر طرح ریزی نمود و خداوند با انسان عهدی بست که بخاطر نجات آنها نجات‌دهندهٔ را خواهم فرستاد که آن نجات‌دهنده بار گناهان ما را بردوش خواهد گرفت. پس روی همین ملحوظ بود که حضرت ابراهیم قربانی را بخاطر محبتی که قلبا با خداوند داشت نظر به امر خداوند تدارك دید، که این قربانی از قدیم الایام تاکنون برای ما و شما به میراث مانده و معمول شده است.

ما و شما چنین فکر می‌کنیم که توسط قربانی گاو و گوسفند و ریختاندن خون

آنها گناهان خود را می‌پوشانیم، و ما تصور میکنیم که خون آنها ما را از محاکمهٔ خداوند نجات خواهد داد. اصلاً این قربانی یك نمونهٔ برای قربانی اصلی و واقعی میباشد.

در حقیقت اولین قربانی، قربانی گاو و گوسفند نبوده. زیرا خداوند زمانی که به حضرت ابراهیم امر فرمود که یگانه پسر عزیز خود، یعنی اسحاق را قربانی کند. و حضرت ابراهیم چنان نمود و امر خداوند را بجا کرد.

سوال مهمی در اینجا مطرح میشود که چرا در آن زمان خداوند به حضرت ابراهیم امر نفرمود که گاو و یا گوسفند را قربانی کند؟ درحالیکه او گله‌های بی‌شماری از آن حیوانات را نیز داشت.

بخاطریکه خون بهای، خون حیوان از یکطرف کفارهٔ گناهان و از طرفی هم رابطهٔ صلح و دوستی را میان انسان و خدا دوباره پیوند کرده نمیتواند. بیائید که به قربانی حضرت ابراهیم بیاندیشیم و آنرا مورد مطالعه قرار دهیم.

حضرت ابراهیم، کسی بود که با تمام قلب و روان خویش همیشه با خداوند محبت داشته و آنرا قلباً پرستش مینمود و از روی تضرع و زاری به ستایش او میپرداخت، و خداوند را یگانه منجی روح و جسم خود می‌خواند. خداوند خواست که محبت و ایمان حضرت ابراهیم را مورد امتحان قرار دهد که آیا به آنچه که حضرت ابراهیم در برابر خداوند خود میگوید واقعاً وفادار بوده و هر آنچه را که به خداوند ابراز میکند صادقانه به آن عمل مینماید، یا خیر؟

در آن زمان خدا به حضرت ابراهیم فرمود:

«برخیز و پسر عزیزت را قربانی کن.»
حضرت ابراهیم امر خدا را احترام کرده و
بطرف کوه موریا که خدا خودش او را به
آن طرف هدایت نموده بود، بار سفر را
همراه با پسر یگانهٔ خویش بست و در
حرکت شد. حضرت ابراهیم در آن وقت
همراهٔ خود کارد، چوب و آتش را گرفت و
در جهت اجرای امر خداوند پرداخت. بعد
از رسیدن به کوه موریا تصمیم گرفت که
بخاطر قربانی، باید در ابتدأ قربانگاهی را
بسازد. اسحاق از پدر خود سوال کرد:
«پدر، ما همه چیز را برای قربانی آورده‌ایم،
اما گوسفند قربانی وجود ندارد؟» پدرش
در جواب به پسر عزیز خود گفت:

«خداوند خودش گوسفند قربانی را مهیا خواهد ساخت.» و بعد از ساختن قربانگاه و فرا رسیدن وقت قربانی، حضرت ابراهیم امر خداوند را به پسرش اظهار کرده و نیت کرد، که حالا پسر عزیز خود را قربانی کند. آن جوانمرد رشید و بلند قامت با پیشانی باز دعوت خدا را لبیك گفت. زیرا می‌دانست خداوند روزی او را آفریده و روزی او را به خانهٔ اصلی‌اش فرا خواهد خواند.

سپس کارد را به حلقوم پسر گذاشته و چشمان پر از اندوخویش را بر بست تا جان دادن آن جوانمرد رشید را که امید و

عصای پیری‌اش بود، نبیند. هنگامیکه حضرت ابراهیم خواست که کارد را به حلقوم وی برکشد، و وی را قربانی کند، ناگهان خدا از آسمان به او صدا زد: «ابراهیم! ابراهیم! کارد را از گلوی پسرت دور کن! هیچ آسیبی به او نرسان! حالا من فهمیدم که تو از خدایت می‌ترسی، و یگانه پسر خود را از من نیز دریغ نه نمودی.»

«آنگاه ابراهیم قوچی را دید که شاخهایش در بوته‌ای بند مانده است. پس رفته قوچ را گرفت و آن را در عوض پسر خود بعنوان هدیهٔ سوختنی قربانی

کرد.» (پیدایش ۲۲:۱۳) چنین بود که حضرت ابراهیم دوست خدا شد.

خداوند به او چنین وعده فرمود: «من تو را پدر امت بزرگی میگردانم. تو را برکت میدهم و نامت را بزرگ میسازم و تو مایهٔ برکت خواهی بود. آنانی را که به تو خوبی کنند برکت میدهم، و آنانی را که به تو بدی نمایند لعنت میکنم. همهٔ مردم دنیا از تو برکت خواهند یافت.»
(پیدایش ۱۲:۱-۳)

بنا در حقیقت خداوند خودش یك راه را آماده کرده تا بتوانیم به او نزدیکتر شویم یا به عبارهٔ دیگر به او قریب شویم.

لهذا این قربانی برای جشن کباب خوری، میله رفتن، قصابی کردن حیوانات، رفتن به خانهٔ خویشاوندان و خریدن گوسفند یا گاو نبوده، بلکه خدا خودش درین مورد نقشهٔ قربانی را برای نجات همهٔ انسانها داشت.

اصلاً کلمهٔ «قربانی» از «قریب» گرفته شده که معنی آن «نزدیك بودن» است. وقتیکه ما «اقارب» می‌گوئیم مقصد ما از کسانی است که به ما نزدیك هستند. پس حالا باید بدانیم که معنی «قربان» چیست؟ معنی قربان، «نزدیك شدن به چیزی» است و در حقیقت عبارت از نزدیك شدن به خداوند است.

ما و شما همیشه امید و ایمان داریم که قربانی کردن و ریختاندن خون، ما را به خداوند نزدیکتر می‌سازد. این همان چیزی است که ما و شما خواستار و در آرزوی آن میباشیم. آیا ما و شما نمی‌خواهیم که به خداوند نزدیکتر شویم و به او برسیم؟ حتمیست که میخواهیم تا با او نزدیك شده و به او برسیم.

لهذا سوال اساسی همین است که چه چیزی را باید قربانی کنیم تا به خداوند برسیم؟

هنگامیکه در این باره فکر می‌کنیم، می‌بینیم که برای نزدیك شدن به خدا،

خون حیوانات بیگناه بی‌حد ریخته شده است. بنا آیا این خون حیوانات میتواند ما را به خداوند برساند؟

پس ما چگونه میتوانیم از آلودگی گناه که در سرشت انسان وجود دارد، خود را پاك و منزه سازیم؟

آیا خون حیوانات قربانی شده میتواند که ما را از بار سنگین گناهان رهائی بخشد؟ آیا خداوند این همه گناهان و سرکشی‌های انسانها را که مشاهده میکند به خاطر ریختن خون یك حیوان، ما را خواهد بخشید؟

فقط یك راه بخاطر خوشی خداوند وجود دارد تا ما مورد بخشایش و عفو خداوند قرار بگیریم. آن راه این است که خداوند در کلام خود چنین پیامی را فرستاده است.

پیام کلام خداوند همین است که خدا خودش راهی را آماده کرده است که به واسطه آن ما میتوانیم به او نزدیك شویم! خداوند برای ما یك قربانی دیگری را آماده کرده است که خونش نسبت به همه حیوانات و انسانها قوی و پاکتر است. این قربانی قادر به پاك کردن و از بین بردن تماماً گناهان بشر شده میتواند.

هنگامیکه این قربانی مهیا گردید، پیشگویی‌هائی را که پیامبران کرده بودند عملی شد. زیرا او بحیث «برهٔ خدا» آمد. ما در انجیل مقدس چنین می‌خوانیم: «ببینید اینست آن برهٔ خدا که گناهان جهان را بر میدارد.» (یوحنا ۱:۲۹)

خداوند آن «برهٔ» را فراهم کرد تا مردم را به وسیلهٔ آن به خود دوباره نزدیک سازد. از همین سبب در انجیل گفته شده است که «... هر کس که به او ایمان بیاورد دیگر نخواهد مرد، بلکه حیات جاودانی را خواهد داشت.» (یوحنا ۳:۱۶)

عیسی مسیح یگانه برهٔ بیگناه خدا بود که بخاطر بشر قربانی و فدیهٔ گناهان ما شد و گناه تماما جهان را بر دوش خود گرفت تا گناه را برای همیشه از بین ببرد.

عیسی مسیح مصلوب گردید برای ما
از قربانیش خالق بخشید گناه ما

نجات به ما بخشید هم زندگی جاوید
زنجیر گناه را او باز کرد ز پای ما

زندگی خود را داد از بهر گناه کاران
این است فداکاری از جانب شاه ما

یزدان پسر خود کرد عطا به انسانها
رحیم و بزرگوار است خالق و خدای ما

غیر از نام عیسی دیگر در این دنیا
کس نرساند، پیش خالق دعای ما

خوانندهٔ عزیز! این خونی را که عیسی مسیح برای ما ریخت چی پیامی دارد؟

بلی این خونی که او ریخت، برای ما خاطر نشان میسازد که گناهان ما وشما توسط خون او پوشیده و بخشیده شده است. حالا ما و شما میتوانیم که پیش او بیائیم. عیسی مسیح توسط خون خویش گناهان ما را بخشیده و توسط مرگ او ما میتوانیم برای همیشه آزاد باشیم.

شکر عیسی مسیح را

دعا

خداوندا!

رحمت تو را همواره خواهم ستود و با زبان خود پیوسته در وصف تو سخن خواهم گفت. زیرا رحمت تو همیشگی است. عهد و وفاداری تو مانند آسمان‌ها پایدار است. چنانچه تو با خادم برگزیده‌ات حضرت ابراهیم هنگامیکه اسحاق پسر یگانهٔ خود را بخاطر محبت قلبی خود برای تو قربانی مینمود. عهد بسته بودی که "تو را چنان برکت دهم که نسل تو مانند ستاره‌گان آسمان و شنهای دریا بی‌شمار گردند آنها بر دشمنان خود پیروز شده

موجب برکت همهٔ قوم‌های جهان خواهند گشت، زیرا تو مرا اطاعت کردی".

خداوندا، من از تو همواره اطاعت میکنم نزد تو فریاد برمیآورم و کمک میطلبم همیشه به پیشگاه تو دعا میکنم. دست تو بسیار تواناست. تو خدای متعال هستی. فرمانروائی تو بر اساس عدل و انصاف است. تو خالق تمام کائنات و تماما موجودات هستی. تو پناگاه و خدای من هستی. بر تو توکل دارم دعای ما را ایجابت فرما!

خداوندا! در این موقع قربانیکه تو آن را بخاطر نجات ما مهیا نموده‌ای. ما را

توسط آن قربانی پاك و مقدس، به خودت نزدیك نما. و ما را در پیشگاه خود قبول نما.

خون مقدس برهٔ خود را به من و فامیلم بپاشان. و توسط این خون مقدس برهٔ خود، گناهان ما را ببخش و ما را زندگی ابدی عطا فرما. تمامی آنانیکه مفهوم این قربانی را درك نکرده‌اند، قدرت و پاکی این خون مقدس را در ذهن شان حك گردان، و آنها را بطرف خود بکشان، و رحمت خود را بالای شان نازل فرما!

آمین

Printed By:
Gospel Printing Press
Ph: 021-2624328, 2213835